

Afstemning

§ 1 vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 1 i betænkningen forkastedes, idet 46 stemte for, 61 imod.

Ændringsforslag nr. 2 uden for betænkningen, § 2, således ændret, og § 3 vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Anden næstformand (Henning Grove):

Lovforslaget går herefter til fornyet behandling i udvalget.

Den næste sag på dagsordenen var:

15) Anden behandling af lovforslag nr. L 214: Forslag til lov om ændring af lov om social bistand, lov om ændring af personskatteloven og andre skattelove og lov om ændring af lov om arbejdsmarkedsfonde, kildeskatteloven og pensionsbeskatningsloven. (Bruttoficering af og midlertidig skatte- og bidragsfritagelse for tilskud til tabt arbejdsfortjeneste efter bistandslovens § 48).

Af socialministeren (Karen Jespersen).
(Fremsat 28/2 96. Første behandling 13/3 96. Betænkning 11/4 96).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer og spørgsmålet om dets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

§§ 1-4 vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Anden næstformand (Henning Grove):

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

16) Første behandling af lovforslag nr. L 237: Forslag til lov om ændring af lov om forsikring mod følger af arbejdsskade og lov om erstatningsansvar. (Almindelig lovrevision).

Af socialministeren (Jytte Andersen, fg.).
(Fremsat 10/4 96).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Inger Bierbaum (S):

Forslaget her om ændring af lov om forsikring mod følger af arbejdsskade og lov om erstatningsansvar er en mindre lovrevision, som ikke kan afvente en senere og større revision med baggrund i betænkning 1282 fra 1994 om arbejdsskadeforsikring.

For at bringe lovene på arbejdsskadeområdet i overensstemmelse med anden lovgivning er det nødvendigt med en præcisering og en justering. Da de fleste forslag til ændringer er af administrativ-teknisk karakter, skal jeg her kun nævne nogle væsentlige ting.

Lovforslaget indeholder en klar forbedring til fordel for de skadelidtes pårørende. En ægtefælles ret til at få overgangsbeløb og forsørger-taberstatning ved dødsfald er i dag afhængig af, at ægteskabet har varet mindst 5 år, såfremt det er indgået efter arbejdsskadens indtræden. Men for at bringe arbejdsskadelovgivningen i bedre overensstemmelse med anden lovgivning foreslås kravet om ægteskabets varighed nedsat til 2 år. Er ægteskabet indgået inden arbejdsskadens indtræden, stilles der som nu ingen varighedskrav. For samboende par foreslås det ligeledes, at samlivet kun skal have bestået i 2 år før arbejdsskadens opståen, også her en nedsættelse fra de 5 år. Dette bringer loven i overensstemmelse med f.eks. lejeloven og lov om afgift af dødsboer og gaver.

I både lov om forsikring mod følger af arbejdsskade og lov om erstatningsansvar danner årslønsfastsættelsen grundlag for beregning af erstatning for erhvervsvennetabet, tabt arbejdsfortjeneste og tab af forsørger. Med baggrund i tidligere pensionslovgivning og lov om arbejdsmarkedsfonde foreslås det, at årslønsfastsættelsen i fremtiden opgøres med fradrag af arbejdsmarkedsbidraget. Formålet med dette er at sikre, at der ikke kommer ubalance i forholdet mellem almindelig lønindtægt og det erstatningsbeløb, den skadelidte får til rådighed.

Da modtagere af arbejdsskadeerstatninger er fritaget for arbejdsmarkedsbidrag, er dette ændringsforslag en logisk følge af lov om arbejdsmarkedsfonde, og det giver den arbejdsskadede en realistisk kompensation.

I de senere år har der vist sig en vis usikkerhed om uddannelsessøgendes og praktikanter forsikringsdækning på institutioner og arbejdspladser i forbindelse med arbejdsskader. Derfor ligger der også i dette forslag en bemyndigelse til socialministeren til at fastsætte et mere sammenhængende og overskueligt regelsæt for unge under uddannelse eller i praktikforløb. Dette skal naturligvis forhandles med de forskellige andre ministre.

Det skal understreges, at der ikke sker nogen ændringer for personkredsens forsikringsdækning.

For at lette administrationen stilles der også forslag om at skabe hjemmel til, at Arbejdsskadestyrelsen, i lighed med hvad der gælder i anden lovgivning, kan indhente økonomiske oplysninger, som typisk vil være oplysninger om skadelidtes årsløn, i elektronisk form fra andre relevante myndigheder, arbejdsløsheds-kasser osv.

Dette forslag vil medføre en kortere sagsbehandlingstid og en administrativ lettelse i både Arbejdsskadestyrelsen, på sygehusene og i kommunerne.

De økonomiske konsekvenser af lovforslaget som et hele er skønnet til en mindreudgift på ca. 44 mio. kr. i 1996 og på ca. 100 mio. kr. i år 2000 fordelt på stat, amter, kommuner og forsikrings-selskaber.

Loven foreslås at træde i kraft den 1. juli 1996. Socialdemokratiet anbefaler lovforslaget.

Erik Larsen (V):

Som der lægges op til i lovforslaget her, drejer det sig om en almindelig lovrevision. Hvis vi ser på indholdet af forslaget, er der jo, som det lige

af den foregående ordfører er præciseret, tale om at bringe forslaget i overensstemmelse med de ændringer, der er sket på skatteområdet i forbindelse med indførelse af bruttoskatten.

Jeg skal ikke her holde nogen lang tale på Venstres vegne, men sige, at vi i hovedprincipperne er enige i forslaget. Vi vil se på under udvalgsbehandlingen, om der er virkninger af forslaget for de forskellige omhandlede grupper, som er uhensigtsmæssige, og så vil vi til den tid tage det op til en endelig vurdering, men umiddelbart kan vi give en positiv tilkendelse her ved førstebehandlingen i dag.

Karen Højte Jensen (KF):

Jeg synes, at dette lovforslag er rimelig teknisk kompliceret og derfor også vanskeligt gennemskueligt.

Efter at lov om forsikring mod følger af arbejdsskader har fungeret i nogle år, er det givetvis relevant at tydeliggøre og præcisere enkelte dele på baggrund af indhøstede erfaringer.

Jeg vil nøjes med at trække få af temaerne frem. Forslaget om at reducere kravet fra 5 år til 2 år vedrørende varighed af ægteskab eller samliv i forbindelse med overgangsbeløb og forsørgertab synes fornuftigt med henblik på at skabe samme regler som i anden lovgivning, ligesom vi finder det relevant at fjerne den overkompensation, der i dag finder sted på grund af den måde, bidragsgrundlaget opgøres på. Det skal så ske ved, at der sker et fradrag af arbejdsmarkedsbidraget i årslønnen.

Herudover synes det også fornuftigt at tilvejebringe et samlet regelsæt for uddannelsessøgendes forsikringsdækning.

Så er der et par paragraffer, hvor jeg synes, der er nogle spørgsmål, som det er væsentligt at få belyst under udvalgsarbejdet. Det drejer sig om § 31, stk. 4, hvor Arbejdsskadestyrelsens praksis ifølge bemærkningerne skal kodificeres med henvisning til 1978-loven. Det står noget uklart, hvad det egentlig er, der kodificeres med den gældende bestemmelse, og hvorfor der er behov for en kodificering. Er der reelt tale om, at man indfører en ny lov hjemmel til at udbetale en række nærmere angivne ydelser? Det er noget vanskeligt at overskue betydningen af et nyt stk. 4., og det må vi have belyst nærmere.

Når man læser bemærkningerne til det nye stk. 5 i § 55 fremgår det, at Arbejdsskadestyrelsen får adgang til at fravige hovedreglen, når der er økonomiske eller helbredsmæssige

momenter i sagen. Eftersom det vel er forventeligt, at der almindeligvis er tale om såvel økonomiske som helbredsmæssige forhold i disse sager, indebærer det, at der gives adgang til et meget bredt administrativt skøn. Har ministeren gjort sig tanker om de eventuelle konsekvenser heraf? Det er nok også noget, vi må dyrke under udvalgsarbejdet.

Vi mener, at der er behov for et grundigt udvalgsarbejde og vil arbejde positivt med på forslaget.

Anne Baastrup (SF):

Jeg er fuldstændig enig med fru Karen Højte Jensen i, at der er ekstremt mange småting i det her lovforslag. Jeg skal ikke undertrykke en irritation over, at det kommer så sent, for vi har ligesom også lidt andet at give os til her i april-maj måned, og det havde været rart, hvis vi havde fået det her lovforslag på et tidligere tidspunkt, for det indeholder faktisk mange mystiske ting.

Jeg vil indlede med at rose socialministeren. I foråret 1995 var der en kemistuderende på Københavns Universitet, der mistede nogle af sine fingre under en øvelse, og i den forbindelse gjorde vi fra SF's side en hel masse halloj, stillede en lang række spørgsmål, og det gik så op for såvel socialministeren som Arbejdsskadestyrelsen til sidst, at når man udfører praktisk arbejde, er man rent faktisk omfattet af principperne i arbejdsskadeforsikringsloven. Den pågældende studerende har fået anerkendt sin skade, og det er meget fint, at man nu præciserer det i selve loven.

Det, der selvfølgelig er meget vigtigt, er, at den bekendtgørelse, der kommer som følge af den her præcisering, bliver af en sådan karakter, at studerende og elever kan bruge den, og også af en sådan karakter, at man eventuelt kunne lave lidt solidarisk betaling af forsikringsydelsen på de enkelte universiteter og andre læreanstalter.

Det andet element er en massiv kritik af socialministeren. Jeg finder faktisk nærmest, at det er uacceptabelt at komme med et forslag af den her karakter; det handler om arbejdsmarkedsbidraget. I bemærkningerne argumenteres der for, at det er rimeligt at inddrage arbejdsmarkedsbidraget i den fastsatte erstatning. Ved den argumentation har man helt set bort fra, at den gennemsnitlige fastsatte årsløn er massivt lavere end den reelle årsløn, folk har eller har mulighed for at få.

Det er fuldstændig uacceptabelt, at mennesker, der i forvejen får en betydelig ringere ydelse, end de ville have fået, hvis de ikke havde været udsat for mén eller skade, oven i købet skal betale et arbejdsmarkedsbidrag, før de får udbetalt deres løbende erstatning. Dertil kommer – og jeg må sige, at jeg ikke fatter, hvor skatteministeren har været i den her sammenhæng – at det jo ikke er skatteministeren, der får de her penge, det er jo arbejdsgiverne, det er Kommunernes gensidige Forsikringsselskab, det er de forskellige forsikringsselskaber, med den konsekvens at det bliver billigere at have et dårligt arbejdsmiljø.

Jeg forstår ikke, at regeringen kan komme med et sådant forslag, og det vil jeg selvfølgelig bruge en hel del tid på under udvalgsbehandlingen. Jeg vil ikke komme ind på andre af de dér elementer – nogle af dem er nævnt her af andre ordførere – men jeg vil sige: Det her synes jeg er en underlig sag.

Bjørn Elmquist (RV):

Der var en af de tidligere ordførere, der brugte vendingen: Det er rimelig kompliceret det her. Og så troede jeg faktisk, at vi skulle have ros, men så viste det sig altså, at hun i realiteten mente, at det var *urimeligt* kompliceret og meget kompliceret. Der var lidt teknisk flimmer – i hvert fald i min forståelse – i de første linjer dér, men det er da rigtigt, at der er mange detaljer i dette. Det ligger vel også i udtrykket »almindelig lovrevision«; dér plejer man at samle mange ting op.

Man kan selvfølgelig også vælge at have det synspunkt, som fru Anne Baastrup var inde på for et øjeblik siden, at man anlægger nogle overordnede erstatningsretlige og rimelighedsmæssige betragtninger og siger: Jamen bør de mennesker, der kommer i den situation, ikke have en bedre erstatning, end de hidtil har fået? Det mener jeg er et andet emne sådan set. Hvis man ikke mener, at der gives en dækkende erstatning for erhvervsevnetab, skal det da i hvert fald ikke klares ved, at vi gør vold på logikken, når opkrævninger og principper for, hvordan man betaler arbejdsmarkedsbidrag, og hvordan man får udbetalt sine penge, er oppe til behandling.

Det korte af det lange er, at Det Radikale Venstre støtter dette forslag. Vi er selvfølgelig kede af, at det kommer frem på et så sent tidspunkt i folketingsarbejdet, at der er partier, der synes, at det er svært at nå en forsvarlig behandling af det. Men lad os nu se.

En del af lovgivningsopgaverne er jo allerede ved at være igennem udvalget, så mon ikke der skulle kunne blive tid til, at vi i den sidste måneds tid eller halvanden, vi har tilbage, inden Folketinget slutter for sommeren, kan nå at få det her behandlet på forsvarlig vis?

(Kort bemærkning).

Anne Baastrup (SF):

Nu vil jeg godt gøre hr. Bjørn Elmquist opmærksom på lovforslagets titel, hvor der i parentes står »lovrevision«. Efter min bedste overbevisning er det ikke en lovrevision, at man går ind og fjerner 7 pct. af erstatningen fra folk, der i øvrigt får en lavere erstatning. Fagbevægelsen har flere gange påpeget, at den gennemsnitlige årsløn i arbejdsskadeserstatningerne er sat for lavt.

Så påstår hr. Bjørn Elmquist, at der skal være logik i det her. Der var måske en smule logik, hvis det var sådan, at det var skatteministeren, der fik pengene, men det er det jo ikke. Så jeg ved ikke, hvor logikken er.

Tom Behnke (FP):

Fremskridtspartiet er positivt indstillet over for forslaget, og stort set alle punkterne i forslaget kan vi tiltræde, men vi har også vores betænkeligheder, når vi tager det afsnit, der handler om arbejdsmarkedsbidragene.

Vi har en række spørgsmål til, hvordan man laver disse beregninger, og hvilke konsekvenser det vil få. Og vi står uforstående over for, at man laver det her fradrag, og at man dermed altså giver nogle lavere ydelser.

Men som sagt er vi positive over for forslaget, og kan vi få afklaret det med arbejdsmarkedsbidragene, ender vi sikkert med at stemme ja til forslaget.

Bruno Jerup (EL):

Lovforslaget bliver jo præsenteret som en teknisk justering af den tidligere lov. Det kan muligvis være sandt, men der er en række spørgsmål, som vi er nødt til at få afklaret, for at der kan blive tale om nogen som helst medvirken fra vores side til det her.

Det drejer sig bl.a. om, hvorvidt dette lovforslag rent faktisk betyder, at de, der har fået tilkendt erstatning, f.eks. nu, efter at de har haft erstatningen i et par år, vil få nedsat f.eks. deres månedlige ydelse med 500 eller 1.000 kr. eller man for fremtiden vil give nogle meget lavere erstatninger. Så vidt vi læser lovforslaget, er det

det, der er hensigten, og det kan man vel næppe kalde for en almindelig lovrevision eller en teknisk justering; det er jo sådan set en forringelse af de nuværende forhold.

Forslaget om ægteskabsvarigheden har vi ikke nogen indvendinger imod, selv om vi principielt mener, at der skal gælde et socialpolitisk individualprincip. At der så ud over det almindelige levgrundlag i en overgangsperiode tages udgangspunkt i et husstandsprincip, finder vi sådan set acceptabelt og rimeligt.

Vi kan forstå, at det er meningen, at der ved hjælp af det her lovforslag skal tages 100 mio. kr. fra den erstatning, som udbetales til folk. Det er muligt, at man i regeringen ser det som en teknisk ændring, men det betyder i hvert fald, at der samlet sker en forringelse.

Der sker også nogle andre ting ifølge lovforslaget, f.eks. spørgsmålet om, hvordan man skaffer informationer om folks lønindkomster og andre økonomiske forhold – altså elektronisk overførsel af informationer og den slags ting. Vi synes også, at det skal belyses, hvad det er for noget, man har i gang dér.

Der er også spørgsmålet om de administrative skøn, hvor man kan se, at der i dag foregår et meget omfattende administrativt skøn f.eks. for folk, der har været arbejdsløse i perioder – og det må nu også komme ind i forhold til studerende – når man skal vurdere, hvilket indkomstgrundlag man rent faktisk skal basere beregningen på.

Så man må sige, at der i hvert fald er en række ting i det her lovforslag, som gør, at det ikke er sandsynligt – hvis målet med dem er, som jeg har sagt – at det er et lovforslag, vi kan støtte. Men det er muligt, at vi i løbet af udvalgsarbejdet kan få klarhed over det. Enten må alle de ting, som er uhensigtsmæssige ud fra vores vurdering, ændres, eller i hvert fald må vi have klarhed over, om vi har forstået dem rigtigt.

Poul Nødgaard (DF):

I Dansk Folkeparti har vi heller ikke de store betænkeligheder ved det her lovforslag. Men alle de betænkeligheder, der er kommet til udtryk, giver ikke udtryk for det, jeg nu giver udtryk for. Det drejer sig om en af de ting, jeg slet ikke forstår, og som jeg heller ikke forstår ikke kan beskrives lidt tydeligere i forslaget, nemlig de økonomiske konsekvenser.

Der står noget om – og det er da flot – at der er en besparelse, når det får fuld effekt, på 100 mio. kr., og der står også noget om 30-35 mio.

kr. for private forsikringssselskaber osv. Men det, jeg godt kunne lide at vide, er: Får det, at vi sparer nogle penge, nogen effekter andre steder?

Dér synes jeg nok, at når vi her i Folketinget behandler de mange forslag – og jeg må sige, at det ikke alene gælder det her forslag, men stort set alle – gør man utrolig lidt ud af disse ting. Man skriver nogle gange: »har ikke nævneværdige økonomiske konsekvenser« eller »har mindre konsekvenser«, og somme tider opgiver man nogle tal, som jeg som folketingsmedlem ikke føler at der er regnet ret meget på.

Vi skal trods alt også ud og forsvare de ting, vi siger ja og nej til herinde i Folketinget, og derfor vil jeg henstille og appellere til ministeren, at man gør noget på det område her. Hvis man ser bemærkningerne under det økonomiske afsnit, er det altså stort set ikke til for en dansker at forstå, hvad man mener med det, der står. Det var sådan en lille appel, en lille bøn nærmest om at forbedre det dér.

Vi vil – ganske vist fra sidelinjen, for Dansk Folkeparti sidder ikke i Socialudvalget – alligevel forsøge at følge det her arbejde til ende, og det vil formentlig også ende med, at vi til sidst kan stemme for forslaget, fordi det selvfølgelig har nogle rigtige elementer i sig.

(Kort bemærkning).

Anne Bastrup (SF):

Jeg skal fortælle hr. Poul Nødgaard, hvilke konsekvenser det får, at arbejdsgiverne sparer 100 mio. kr.

Det får den konsekvens, at det bliver billigere at ødelægge arbejdskraften. Det har slet ingen sammenhæng med arbejdsministerens »rent arbejdsmiljø år 2005«, det har ikke nogen sammenhæng med regeringens politik overhovedet, at man lige præcis nu vælger at gøre det billigere at lade folk få arbejdsskader. 100 mio. kr. billigere bliver det. Det er den konsekvens, det får.

Socialministeren (Karen Jespersen):

Som det står under lovforslagets hovedtekst, er det her en gennemgribende lovrevision af arbejdsskadeloven, og det er en revision, der er blevet til på baggrund af en række erfaringer med loven, der nu har virket i nogle år. Og som sådan er der ude omkring et meget stort ønske om hovedparten af de ændringer, der er med i forslaget her.

Jeg kunne forstå på stort set alle ordførere, at der var en forståelse for, at der var brug for en almindelig justering på en række punkter.

Der er også tale om klare forbedringer, idet f.eks. grænsen for, hvornår en efterladt ægtefælle kan få erstatningen, bliver sat ned, fra at man skal have været gift i 5 år, til at man skal have været gift i 2 år, og der er også andre forbedringer af retssikkerheden. Det har jeg været glad for at der har været så bred forståelse for.

Med hensyn til diskussionen om arbejdsmarkedsbidraget er det tænkt som en ligestilling på hele området, hvor man jo i alle forhold tager udgangspunkt i den faktisk udbetalte løn, og det er den ligestilling, der også er tilstræbt med forslaget her.

Det er rigtigt, som fru Anne Bastrup siger, at der tit er debat om *niveaue*t for erstatninger, men det er for mig at se to forskellige ting. Man vil stadig væk kunne have en debat og forskellige holdninger til, hvor højt erstatningsniveauet skal være, men man kan godt samtidig sige, at der er brug for den ligestilling, der her bliver gennemført med hensyn til arbejdsmarkedsbidraget.

Jeg vil ikke gå mere ind i det her, for jeg bemærkede, at fru Anne Bastrup og andre ordførere sagde, at det ville de gerne bruge tid på i udvalget. Så jeg vil hellere have, at vi tager det så præcist som muligt med skriftlige besvarelser og debat i udvalget, frem for at vi måske kommer lidt skævt ind på hinanden her.

Til hr. Poul Nødgaard vil jeg sige, at jeg beklager, hvis afsnittet om de økonomiske beregninger virker meget indviklet. Det vil jeg ikke afvise, men hvor jeg overhovedet kan gøre min indflydelse gældende, prøver jeg at gøre lovforslagene så forståelige som muligt. Det lykkes ikke altid, men jeg arbejder på sagen, og jeg er fuldstændig enig i bestræbelsen, i hensigten.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Anden næstformand (Henning Grove):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Socialudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

17) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 119:

Forslag til folketingsbeslutning om frit valg af børnepasning.

Af Erik Larsen (V) m.fl.

(Fremsat 28/3 96).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Socialministeren (Karen Jespersen):

Jeg vil sige, at jeg ærlig talt blev noget overrasket, da jeg fik Venstres beslutningsforslag i hånden, fordi vi er en stor kreds af partier, der netop har aftalt en forsøgsordning, der et stykke ad vejen svarer til forslaget her. Så det undrer mig, for jeg synes, det er om ikke et formelt brud på den aftale så i hvert fald i modstrid med den, og det vil vanskeliggøre, at vi kan få ført den aftale ud i livet.

Men der er også nogle andre problemer med forslaget for mig at se, nemlig at det vil betyde flere mennesker på offentlige tilskud, og at det først og fremmest vil være et meget dyrt forslag.

Men for lige at genopfriske forløbet omkring den aftale, vi faktisk har om et frit valg, var det jo en del af satspuljeforhandlingerne. Det betød, at vi satte 30 mio. kr. af, og de penge er netop fordelt til 57 kommuner, der nu får et beløb, så de kan give forældre, der skal have passet deres børn, et valg, et frit valg med hensyn til, om det skal være i de almindelige daginstitutioner eller de kan finde en privat ordning. Der har været interesse for den ordning, og jeg synes, det er en god idé at få den afprøvet. Det er meningen, at ordningen skal løbe over 2 år, og at der så bliver lavet en evaluering, der vil vise os, om ordningen har afsløret nogle behov hos forældrene, som vi ellers ikke har været i stand til at imødekomme.

Men hvis beslutningsforslaget her bliver vedtaget, vil jeg ærlig talt synes, at den forsøgsordning for mig at se vil være et slag i luften og pengene nærmest smidt ud af vinduet.

Der er nogle væsentlige tilføjelser i forslaget her, som ikke er i overensstemmelse med forsøgsordningen, men som ville vanskeliggøre den. Det ene er, at den er mere omfattende og gælder alle forældre, ikke bare dem, der har et pasningsbehov, men alle forældre. Og der er også det nye i denne her ordning, at man får

mulighed for selv at passe sine børn og på samme tid få udbetalt det offentlige tilskud.

Det synes jeg er et stort problem. Jeg synes, det er et problem, at der nu i en tid, hvor vi netop stræber efter at få færre mennesker på offentlige tilskud, kommer et forslag, der vil betyde, at en stor gruppe forældre, der ikke bruger de offentlige tilbud, ville skulle have udbetalt et beløb, der svarer til 85 pct. af kommunens udgift ved et pasningstilbud.

Regeringen er også imod hele den tankegang, at man skal betale folk for ikke at bruge de offentlige servicetilbud. Men jeg synes også, det er et meget stort problem, at man går ind og udvider kredsen af modtagere af offentlige tilskud så dramatisk, som man gør her.

Det andet store problem – og det hænger sammen med det første – er, at det så selvsagt også betyder, at det her vil koste utrolig mange penge. Venstre kommer selv meget nemt om ved det ved at sige, at det ikke rigtig er til at sige hvor mange, fordi det er svært præcist at vurdere, hvordan forslaget vil blive brugt. Men når der faktisk lægges op til, at alle forældre skal kunne få et tilskud, der svarer til 85 pct. af kommunens udgifter ved en pasning og oven i købet skattefrit, ja, så bliver det meget dyrt. Selv med nogle meget forsigtige beregninger med mange på orlov og med besparelser i daginstitutioner, bliver det et beløb på over 2 mia. kr. – 2,4 mia. har vi regnet os frem til, men med alle mulige forbehold, fordi det er et forslag, der er skrevet med den meget brede pensel.

Jeg synes egentlig, det havde klædt Venstre, hvis man i højere grad havde stået ved, hvad det er, man nu foreslår: at det betyder flere på offentlige tilskud, og at det vil koste statskassen et meget stort beløb. Det er i hvert fald de konsekvenser, jeg kan se af det. Af de grunde kan jeg ikke støtte det, og jeg kan altså heller ikke støtte det, fordi jeg synes, det forhindrer, at vi får et ordentligt resultat af det forsøg, vi ellers i fællesskab har sat i værk.

Jan Petersen (S):

Jeg har læst, at dette forslag er et element i den velfærdsreform, som drøftes i Venstre i øjeblikket, og at den i øvrigt også skulle gå dybt og gøre ondt. Efter socialministerens beskrivelse af økonomien i dette forslag må der føres en tilføjelse ind i debatten i Venstre: Og dyr.

Jeg frygter egentlig, hvad det er for udgifter, Venstre nu rejser forventninger om, når vi også ved, at der kommer flere af den slags forslag. Så